

Kjendsgjerning, der ikke var foranlediget ved Gendamerne. — de vare der ikke og kunde ikke ophidsede den Mand, der rettede Revolveren. — Nei, alle disse Kjendsgjerninger falbt isorveien, de vare Udtrykket for en Frukt af de Ophidselser, som fra alle Sider Landet over ere fremkaldte gennem Oppositionens Taler og Blade, og naar jeg skal fremhæve mit Syn paa Forholdene, saa er det ikke det Samme som det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Dam), der sagde, at nu havde vi Fruktterne af Provisoriet, og nu vare vi glade. Nei, Provisoriet er fremkaldt af Oppositionen med beraad Hu; det har jeg fremhævet og det gjentager jeg. De have villet have Provisoriet, thi saa, hed det sig, saa skulde man gaa ud i Landet og sige: Nu er Folkethinget gaaet ud af Spillet, nu faar Befolkningen tage Sagen op. Det have vi jo hørt; nu skulde Folkethingsmændene ud og synge de halvbrædede Viser, saa vidste Befolkningen, hvorledes den skulde handle. Ja, vi have set i de Kjendsgjerninger, jeg har anført, hvorledes Befolkningen skulde forstaa Ledernes Ord. Disse Kjendsgjerninger, disse Ophidselser, som truede Ordenen, truede Fred for Person og Eiendom, som udsatte os for at komme ind i revolutionære Tilstande her i Landet, nødsage Regjeringen til at søge at udfylde de Magtmidler, som kun vare ufuldstændig til Stede under den tidligere Tingenes Orden, hvor man tilvisse ikke havde tænkt sig, at der skulde komme Personer, som systematisk ophidsede til Lovovertrædelser og endog saa skulde finde mere eller mindre Sympathi paa Thinge. Nei, denne Lov er kun et Exempel paa de Foranstaltninger, som de stedfundne Ophidselser og lovstridige Foretagender have nødvendiggjort. Det nytter derfor ikke, at man som sædvanlig vil vende Forholdene om og sige, at Loven har fremkaldt Ophidselserne; nei, Loven er den sørgelige Nødvendighed imod Bestræbelser, som ere blevne udførdede saa længe, uden at man tidligere har kunnet søge at sætte en Stopper for dem. Derfor er der heller ikke for mig nogen Tvivl om, at denne Lov var særlig paastrængende, og naar man siger, at Gendarmerinstitutionen særlig er lagt for Had, saa kan jeg godt forstaa det, for saa vidt de Bestræbelser, der give sig Udslag i lovstridige Handlinger, netop paa allerbedste Maade hindres ved den; men den Harme, der er fremkaldt ved, at man ikke er bleven i Stand til at sætte sine lovstridige Henfigter i Scene, er en saadan, som der visse- lig ikke er Grund til at tage Hensyn til. Jeg vil derfor paa bedste Maade anbefale Loven som en sørgelig Nødvendighed, thi

det er ikke sandt, at vi ere glade ved disse provisoriske Tilstande; nei, vi beklage dem som en sørgelig Nødvendighed, men vi sige: Hvem er det, som bærer Ansvaret for, at denne Nødvendighed er fremkaldt? Det er ikke os paa denne Side. Disse Foranstaltninger ere kun et simpelt Nødværge overfor Forsøgene paa at nedbryde Sikkerhed og Orden i Landet; det er disse Forsøg, som have nødsaget Regjeringen til at ty til saadanne Foranstaltninger. — Endelig er der endnu en Bemærkning fra det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Dam), som jeg ikke vil undlade at omtale. Han sagde, at de nævnte Foranstaltninger vare en Frukt af en ny Opfattelse i Modsatning til den gamle. Nei, der er ingen ny Opfattelse paa vor Side, vor Opfattelse er kun den, at Grundloven skal respekteres, at Lovene skulle adlydes, at man skal være enig om at holde Orden og Ro i Landet. Men der er kommet en Opfattelse frem fra den anden Side, som siger: Vi ville have den Forstaaelse af Grundloven gennemført, som vi holde paa, og vi ville tvinge den frem ved at nægte Deltagelse i Lovgivningsarbejdet og ved at anvende egen Magt, ved at danne Riffelforeninger og lave Riffelrumlerier. Se, det er den nye Opfattelse, som vi bekæmpe, fordi den nedbryder og undergraver Respekten for Loven og Ketten, og det er imod denne nye Opfattelse, som er gjort gjældende fra den anden Side, at vi sætte den gamle Opfattelse, at der skal være Orden og Ro, at Sikkerheden for Person og Eiendom skal respekteres, og at Regjeringen skal udrustes med de fornødne Magtmidler for at kunne sætte dette igjennem. Foruden de andre Indvendinger, der ere fremsatte mod Loven, havde det 4de Medlem for 9de Kreds endelig endnu en finansiel, og jeg vil nok sige, at hvis overhovedet Noget mere kunde forbauses, saa er det den Paaastand, han i den Anledning fremsatte, at vi havde nægtet en Million til Arbejderne. Ja, det er stærkt. Naar Forholdet er det, at vi have været med til at ville bevilge 2 Millioner til Arbejder, som kunde staffe Folk Fortjeneste, medens man fra den anden Side ikke har villet være med til at bevilge dem, saa er det stærkt at sige til os, at vi have villet nægte 1 Million; det er af den Slags Sandheder, som jeg tror, ikke staa sig vel.

Formanden: Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds har Ordet.

Svæde: Jeg frasalder Ordet.